

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) br. 1051/2013 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 22. listopada 2013.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 s ciljem određivanja zajedničkih pravila o privremenom ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama u iznimnim okolnostima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

najmanju moguću mjeru potrebnu da se odgovori na ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 77. stavke 1. i 2.,

- (2) Slobodno kretanje osoba unutar područja bez kontrole unutarnjih granica ključno je postignuće Unije. Budući da privremeno ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica utječe na takvo slobodno kretanje osoba, svaka odluka o ponovnom uvođenju takvog kontrole trebala bi se donijeti u skladu sa zajednički dogovorenim kriterijima te bi Komisija trebala o njoj biti propisno obaviještena ili bi je trebala preporučiti institucija Unije. U svakom slučaju, ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica trebalo bi ostati iznimka i trebalo bi se provoditi samo kao krajnja mjera, sa strogo ograničenim područjem primjene i trajanjem, na temelju posebnih objektivnih kriterija i na temelju procjene njezine nužnosti koju bi trebalo pratiti na razini Unije. U slučajevima gdje ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti zahtijeva hitno djelovanje, država članica trebala bi biti u mogućnosti ponovo uvesti privremenu graničnu kontrolu na svojim unutarnjim granicama u trajanju od najviše deset dana. Svako produljenje tog perioda treba pratiti na razini Unije.

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Stvaranje područja u kojemu je osigurano slobodno kretanje osoba preko unutarnjih granica jedno je od glavnih postignuća Unije. U području bez kontrole unutarnjih granica potrebno je imati zajednički odgovor na situacije koje ozbiljno utječu na javni poredak ili unutarnju sigurnost tog područja ili njegovih dijelova ili jedne ili više država članica na način da se omogući privremeno ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica u iznimnim okolnostima, ali bez ugrožavanja načela slobodnog kretanja osoba. S obzirom na učinak koji takve krajnje mjere mogu imati na sve osobe koje imaju pravo kretanja unutar područja bez kontrole unutarnjih granica, trebalo bi odrediti uvjete i postupke za ponovno uvođenje tih mjera kako bi se osiguralo da su one iznimne te da se poštuje načelo proporcionalnosti. Područje primjene i trajanje bilo kakvog privremenog uvođenja takvih mjera trebalo bi biti ograničeno na

- (3) Nužnost i proporcionalnost ponovnog uvođenja kontrole unutarnjih granica trebala bi biti u ravnoteži s prijetnjom javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti koja aktivira potrebu za takvim ponovnim uvođenjem kao i alternativnih mjera koje bi se mogle poduzeti na nacionalnoj razini ili razini Unije, ili na obje, te učinak takve kontrole na slobodno kretanje unutar područja bez kontrole unutarnjih granica.
- (4) Ponovno uvođenje kontrole unutarnjih granica može iznimno biti potrebno u slučaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti na razini područja bez kontrole unutarnjih granica ili na nacionalnoj razini, posebice nakon terorističkih napada ili prijetnji ili zbog prijetnji od strane organiziranog kriminala.

(¹) Stajalište Europskog parlamenta od 12. lipnja 2013. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 7. listopada 2013.

- (5) Migracija i prijelaz vanjskih granica velikog broja državljana trećih država ne bi se trebali, sami po sebi, smatrati prijetnjom javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.
- (6) U skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije, odstupanje od temeljnog načela slobodnog kretanja osoba mora biti strogo protumačeno, a načelo javnog poretka pretpostavlja postojanje istinske, prisutne i dovoljno snažne prijetnje koja zahvaća jedan od temeljnih interesa društva.
- (7) Na temelju prikupljenog iskustva u vezi s funkcioniranjem područja bez kontrole unutarnjih granica te radi pomoći u osiguravanju dosljedne provedbe schengenske pravne stečevine, Komisija može sastaviti smjernice o ponovnom uvođenju kontrole unutarnjih granica u slučajevima koji zahtijevaju takvu mjeru na privremenoj osnovi te u slučajevima gdje je potrebno hitno djelovanje. Te bi smjernice trebale ponuditi jasne pokazatelje kako bi se lakše procijenile okolnosti koje bi mogle predstavljati ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.
- (8) Ako se ozbiljni nedostaci u provođenju kontrole vanjskih granica utvrde u izvješću o evaluaciji sastavljenom u skladu s Uredbom Vijeća (EU) br. 1053/2013 od 7. listopada 2013. o uspostavi mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine ⁽¹⁾ te s ciljem osiguranja usklađenosti s preporukama usvojenima na temelju te uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji kako bi se evaluiranoj državi članici preporučilo poduzimanje određenih posebnih mjera poput uvođenja timova europske granične patrola, podnošenja strateških planova ili, u krajnjem slučaju i uzimajući u obzir ozbiljnost situacije, zatvaranja određenih graničnih prijelaza. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije ⁽²⁾. S obzirom na uvjete članka 2. stavka 2. točke (b) podtočke iii. te uredbe, trebao bi se primjenjivati postupak ispitivanja.
- (9) Privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na određenim unutarnjim granicama prema posebnom postupku na razini Unije moglo bi također biti opravdano u slučaju iznimnih okolnosti i kao krajnja mjera kada je sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica ugroženo uslijed trajnih ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica, identificiranih u kontekstu procesa rigorozne evaluacije u skladu s člancima 14. i 15. Uredbe (EU) br. 1053/2013, ako bi te okolnosti predstavljale ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u tom području ili nekim njegovim dijelovima. Takav poseban postupak za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na određenim unutarnjim granicama mogao bi se također pokrenuti, pod istim uvjetima, kao posljedica ozbiljnog nemara ocijenjene države članice prema svojim obvezama. S obzirom na politički osjetljivu narav takvih mjera koje diraju u nacionalne izvršne i provedbene ovlasti u vezi s kontrolom unutarnjih granica, provedbene ovlasti za donošenje preporuka prema tom posebnom postupku na razini Unije trebalo bi dodijeliti Vijeću, koje odlučuje na prijedlog Komisije.
- (10) Prije nego što se donese bilo kakva preporuka o privremenom ponovnom uvođenju graničnih kontrola na određenim unutarnjim granicama, pravodobno i u potpunosti bi se trebala istražiti mogućnost pribjegavanja mjerama čiji je cilj rješavanje temeljne situacije, uključujući pomoć tijela, ureda ili agencija Unije kao što su Europska agencija za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama (Frontex), osnovana Uredbom Vijeća (EZ) br. 2007/2004 ⁽³⁾, ili Europski policijski ured (Europol), osnovan Odlukom Vijeća 2009/371/PUP ⁽⁴⁾, te mjerama tehničke ili financijske potpore na nacionalnoj razini, razini Unije, ili na obje razine. Ako se otkrije ozbiljan nedostatak, Komisija može pružiti mjere financijske potpore za pomoć dotičnoj državi članici. Pored toga, svaka preporuka Vijeća ili Komisije trebala bi se temeljiti na obrazloženim informacijama.
- (11) Komisija bi trebala imati mogućnost donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u valjano utemeljenim slučajevima povezanim s potrebom produljenja na unutarnjim granicama, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.
- (12) Izvješća o evaluaciji i preporuke navedeni u člancima 14. i 15. Uredbe (EU) br. 1053/2013 trebali bi predstavljati osnovu za pokretanje posebnih mjera u slučaju ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica te posebnog postupka u slučaju iznimnih okolnosti koje

⁽¹⁾ Vidi stranicu 27. ovog Službenog lista.

⁽²⁾ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2007/2004 od 26. listopada 2004. o osnivanju Europske agencije za upravljanje operativnom suradnjom na vanjskim granicama država članica Europske unije (SL L 349, 25.11.2004., str. 1.).

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2009/371/PUP od 6. travnja 2009. o osnivanju Europskog policijskog ureda (Europol) (SL L 121, 15.5.2009., str. 37.).

- dovode u rizik sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica kako je navedeno u ovoj Uredbi. Države članice i Komisija zajednički provode redovite, objektivne i nepristrane evaluacije kako bi provjerili ispravnu primjenu ove Uredbe, a Komisija koordinira evaluacije u uskoj suradnji s državama članicama. Mehanizam evaluacije sastoji se od sljedećih elemenata: višegodišnjih i godišnjih programa evaluacije, najavljenih i nenajavljenih posjeta na licu mjesta od strane malog tima predstavnika Komisije i stručnjaka koje su imenovale države članice, izvješća o rezultatu evaluacija koja donosi Komisija i preporuka za korektivno djelovanje koje donosi Vijeće na prijedlog Komisije, odgovarajućeg praćenja, nadzora i izvješćivanja.
- (13) Budući da se cilj ove Uredbe, to jest utvrđivanje zajedničkih pravila o privremenom ponovnom uvođenju kontrole unutarnjih granica u iznimnim okolnostima, može jedino ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (14) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske koji je priložen UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te stoga ona za nju nije obvezujuća i ne primjenjuje se na nju. S obzirom na to da ova Uredba predstavlja daljnji razvoj schengenske pravne stečevine, Danska, u skladu s člankom 4. toga Protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće odluči o ovoj Uredbi odlučuje hoće li je provesti u svojem nacionalnom pravu.
- (15) Ova Uredba predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u kojem Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2000/365/EZ od 29. svibnja 2000. o zahtjevu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽¹⁾. Stoga Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (16) Ova Uredba predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u kojemu Irska ne sudjeluje u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine⁽²⁾. Stoga Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe, ona je ne obvezuje niti se na nju primjenjuje.
- (17) Kada je u riječ o Islandu i Norveškoj, ova Uredba predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine, u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽³⁾ koje ulaze u područje navedeno u članku 1. točki A Odluke Vijeća 1999/437/EZ⁽⁴⁾ o određenim aranžmanima za primjenu tog sporazuma.
- (18) Kada je u riječ o Švicarskoj, ova Uredba predstavlja razvoj odredbi schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽⁵⁾ koje ulaze u područje navedeno u članku 1. točki A Odluke Vijeća 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ⁽⁶⁾.
- (19) Kada je riječ o Lihtenštajnu, ova Uredba predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o priključivanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine⁽⁷⁾ koje ulaze u područje navedeno u članku 1. točki A Odluke Vijeća 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU⁽⁸⁾.
- (20) Kada je riječ o Cipru, ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003. godine.
- (21) Kada je riječ o Bugarskoj i Rumunjskoj, ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005. godine.
- (22) Kada je riječ o Hrvatskoj, ova Uredba predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011. godine.

⁽¹⁾ SL L 131, 1.6.2000., str. 43.

⁽²⁾ SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

⁽³⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

⁽⁴⁾ SL L 176, 10.7.1999., str. 31.

⁽⁵⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

⁽⁶⁾ SL L 53, 27.2.2008., str. 1.

⁽⁷⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

⁽⁸⁾ SL L 160, 18.6.2011., str. 19.

- (23) Ova Uredba poštuje temeljna prava i pridržava se načela koja su posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima uključujući slobodu kretanja osoba i boravka. Ova se Uredba mora provesti u skladu s tim pravima i načelima.
- (24) Uredbu (EZ) br. 562/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15 ožujka 2006. o Zakoniku Zajednice o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama) ⁽¹⁾ trebalo bi stoga izmijeniti na odgovarajući način,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 562/2006 mijenja se kako slijedi:

1. U glavi II. dodaje se sljedeće poglavlje:

„**POGLAVLJE IV.a**

Posebne mjere u slučaju ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica

Članak 19.a

Mjere na vanjskim granicama i potpora Agencije

1. Ako se ozbiljni nedostaci u provođenju kontrole vanjskih granica utvrde u izvješću o evaluaciji sastavljenom u skladu s člankom 14. Uredbe Vijeća (EU) br. 1053/2013 o uspostavi mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine (*) te s ciljem osiguravanja usklađenosti s preporukama iz članka 15. te uredbe, Komisija može provedbenim aktom ocijenjenoj državi članici preporučiti poduzimanje određenih posebnih mjera, koje mogu uključivati jedno ili oboje od sljedećeg:

- (a) uvođenje timova europske granične patrola u skladu s Uredbom (EZ) br. 2007/2004;
- (b) podnošenje njezinih strateških planova, utemeljenih na procjeni rizika, uključujući podatke o uvođenju osoblja i opreme Agenciji na davanje mišljenja.

⁽¹⁾ SL L 105, 13.4.2006., str. 1.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 33.a stavka 2.

2. Komisija redovno obavješćuje odbor osnovan na temelju članka 33.a stavka 1. o napretku provedbe mjera iz stavka 1. ovog članka te o učinku na navedene nedostanke.

O njima također obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ako je u izvješću o evaluaciji, kako je navedeno u stavku 1., zaključeno da postoji ozbiljan nemar ocijenjene države članice prema njezinim obvezama te stoga mora izvijestiti o provedbi relevantnog akcijskog plana u roku od tri mjeseca u skladu s člankom 16. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1053/2013, i ako nakon tog razdoblja od tri mjeseca Komisija nađe da ista situacija i dalje traje, ona može pokrenuti primjenu postupka navedenog u članku 26. ove Uredbe ako su za to ispunjeni svi uvjeti.

(*) SL L 295, 6.11.2013, str. 27.”;

- (2) Članci od 23. do 27. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 23.

Opći okvir za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama

1. Ako se u području bez kontrole unutarnjih granica pojavi ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u nekoj državi članici, ta država članica može iznimno ponovo uvesti graničnu kontrolu, na svim ili nekim određenim dijelovima svojih unutarnjih granica, u trajanju od najviše 30 dana ili u predviđenom trajanju ozbiljne prijetnje ako je to trajanje dulje od 30 dana. Područje primjene i trajanje privremenog ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama ne smije prekoračiti vrijeme koje je izričito potrebno za odgovor na ozbiljnu prijetnju.

2. Granična kontrola na unutarnjim granicama ponovo se uvodi samo kao krajnja mjera i u skladu s člancima 24., 25. i 26.. Kriteriji navedeni u člancima 23.a odnosno 26.a uzimaju se u obzir u svakom slučaju kada se smatra da je odluka o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama u skladu s člancima 24., 25. odnosno 26.

3. Ako ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u dotičnoj državi članici potraje i nakon razdoblja

navedenog u stavku 1. ovog članka, ta država članica može produljiti trajanje provođenja granične kontrole na svojim unutarnjim granicama, uzimajući u obzir kriterije navedene u članku 23.a i u skladu s člankom 24., na istoj osnovi kao što je navedeno u stavku 1. ovog članka te, uzimajući u obzir nove elemente, za dodatna razdoblja od najviše 30 dana.

4. Ukupno trajanje razdoblja tijekom kojeg se granična kontrola ponovo uvodi na unutarnjim granicama, uključujući sva produljenja određena u stavku 3. ovog članka, ne smije prekoračiti šest mjeseci. Ako postoje iznimne okolnosti kako je navedeno u članku 26., to ukupno razdoblje može se produljiti na maksimalno dvije godine u skladu sa stavkom 1. tog članka.

Članak 23.a

Kriteriji za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama

Ako se neka država članica odluči na, kao krajnju mjeru, ponovno privremeno uvođenje granične kontrole na jednoj ili više svojih unutarnjih granica ili na njihovim dijelovima ili odluči produljiti takvo privremeno ponovno uvođenje, u skladu s člankom 23. ili člankom 25. stavkom 1., ona ocjenjuje koliko ta mjera može na odgovarajući način ukloniti prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti te procjenjuje proporcionalnost mjere u odnosu na tu prijetnju. Kod donošenja te procjene, država članica posebice uzima u obzir sljedeće:

- (a) mogući utjecaj prijetnji na svoj javni poredak ili unutarnju sigurnost, uključujući nakon terorističkih napada ili prijetnji i uključujući one od strane organiziranog kriminala;
- (b) mogući utjecaj takve mjere na slobodno kretanje osoba u okviru područja bez kontrola unutarnjih granica.

Članak 24.

Postupak za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama na temelju članka 23. stavka 1.

1. Ako država članica planira ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama na temelju članka 23. stavka 1., ona obavješćuje ostale države članice i Komisiju najkasnije četiri tjedna prije planiranog ponovnog uvođenja, ili u kraćem roku ako su okolnosti koje uzrokuju potrebu za ponovim uvođenjem granične kontrole na unutarnjim granicama poznate manje od četiri tjedna prije planiranog ponovnog uvođenja. U tu svrhu država članica dostavlja sljedeće informacije:

- (a) razloge za predloženo ponovno uvođenje, uključujući sve relevantne podatke koji detaljno navode događaje koji predstavljaju ozbiljnu prijetnju njezinom javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti;

- (b) područje primjene predloženog ponovnog uvođenja uz naznaku dijela ili dijelova unutarnjih granica gdje se granična kontrola treba ponovo uvesti;

- (c) nazive ovlaštenih graničnih prijelaza;

- (d) datum i trajanje planiranog ponovnog uvođenja;

- (e) prema potrebi, mjere koje druge države članice trebaju poduzeti.

Obavijest iz prvog podstavka mogu također zajednički podnijeti dvije ili više država članica.

Prema potrebi, Komisija može zahtijevati dodatne informacije od dotične države članice, odnosno dotičnih država članica.

2. Informacije iz stavka 1. podnose se Europskom parlamentu i Vijeću u isto vrijeme kada su priopćene i drugim državama članicama na temelju tog stavka.

3. Države članice koje podnose obavijest prema stavku 1. mogu, prema potrebi i u skladu s nacionalnim pravom, neke dijelove informacija proglasiti povjerljivima.

Proglašavanje informacija povjerljivima ne sprječava Komisiju da iste učini dostupnima Europskom parlamentu. Slanje i rukovanje informacijama i dokumentima poslanima Europskom parlamentu prema ovom članku moraju biti u skladu s pravilima u vezi s prosljeđivanjem i rukovanjem povjerljivim informacijama koja se primjenjuju između Europskog parlamenta i Komisije.

4. Nakon obavješćivanja od strane određene države članice prema stavku 1. ovog članka i u svrhu savjetovanja iz stavka 5. ovog članka, Komisija ili bilo koja druga država članica može dati mišljenje, ne dovodeći u pitanje članak 72. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Ako Komisija, na temelju informacija sadržanih u obavijesti ili dodatnih informacija koje je primila, Komisija zabrinuta u pogledu nužnosti ili proporcionalnosti planiranog ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama, ili smatra da bi bilo prikladno održati savjetovanje o nekom aspektu obavijesti, ona daje mišljenje o tome.

5. Informacije navedene u stavku 1., kao i svako mišljenje Komisije ili države članice prema stavku 4., predmetom su savjetovanja, uključujući, prema potrebi, zajedničke sastanke između države članice koja planira ponovo uvesti graničnu kontrolu na unutarnjim granicama, drugih država članica, posebno onih koje su izravno zahvaćene takvim mjerama, i Komisije, s ciljem organizacije, prema potrebi, uzajamne suradnje između država članica i ispitivanja proporcionalnosti mjera u odnosu na događaje koji uzrokuju ponovno uvođenje kontrole granica i prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti.

6. Savjetovanje iz stavka 5. održava se najmanje deset dana prije planiranog datuma ponovnog uvođenja granične kontrole.

Članak 25.

Posebni postupak za slučajeve koji zahtijevaju hitne mjere

1. Ako ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u državi članici zahtijeva poduzimanje hitnih mjera, dotična država članica iznimno može bez odlaganja ponovo uvesti graničnu kontrolu na unutarnjim granicama, u ograničenom razdoblju od najviše deset dana.

2. Ako država članica ponovno uvede granične kontrole na unutarnjim granicama, ona istovremeno o tome obavješćuje druge države članice i Komisiju te im dostavlja informacije iz članka 24. stavka 1. uključujući razloge koji opravdavaju korištenje postupka utvrđenog u ovom članku. Komisija se može savjetovati s drugim državama članicama odmah po primitku te obavijesti.

3. Ako ozbiljna prijetnja javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti potraje i nakon razdoblja navedenog u stavku 1., država članica može produljiti trajanje provođenja granične kontrole na svojim unutarnjim granicama za dodatna razdoblja od najviše 20 dana. Pritom dotična država članica uzima u obzir kriterije navedene u članku 23.a, uključujući ažuriranu ocjenu nužnosti i proporcionalnosti mjere, te uzima u obzir sve nove elemente.

U slučaju takvog produljenja, odredbe članka 24. stavka 4. i 5. primjenjuju se mutatis mutandis, a savjetovanje se odvija bez odlaganja nakon što se o odluci o produljenju obavijeste Komisija i države članice.

4. Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., ukupno trajanje razdoblja tijekom kojeg se granična kontrola ponovo uvodi na unutarnjim granicama, na osnovi početnog razdoblja prema stavku 1. i svakog produljenja prema stavku 3., ne smije prekoračiti dva mjeseca.

5. Komisija bez odlaganja obavješćuje Europski parlament o obavijestima na temelju ovog članka.

Članak 26.

Posebni postupak kada iznimne okolnosti ugrožavaju sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica

1. U iznimnim okolnostima, kada je sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica ugroženo uslijed trajnih i ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica kako je navedeno u članku 19.a, i u mjeri u kojoj te okolnosti predstavljaju ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti u okviru područja bez kontrole unutarnjih granica ili unutar njegovih dijelova, granična kontrola na unutarnjim granicama može se ponovo uvesti u skladu sa stavkom 2. ovog članka za razdoblje od najviše šest mjeseci. To se razdoblje može produljiti najviše tri puta za dodatno razdoblje od najviše šest mjeseci ako iznimne okolnosti traju i dalje.

2. Vijeće može, u krajnjem slučaju i kao mjeru za zaštitu zajedničkih interesa unutar područja bez kontrole unutarnjih granica, ako sve ostale mjere, posebno one navedene u članku 19.a stavku 1., ne mogu učinkovito ublažiti identificiranu ozbiljnu prijetnju, preporučiti da jedna ili više država članica odluče ponovo uvesti graničnu kontrolu na svim unutarnjim granicama ili nekim njihovim određenim dijelovima. Preporuka Vijeća temelji se na prijedlogu Komisije. Države članice mogu zatražiti da Komisija takav prijedlog za preporuku podnese Vijeću.

U svojoj preporuci Vijeće mora barem naznačiti informacije navedene u članku 24. stavku 1. točkama (a) do (e).

Vijeće može predložiti produljenje u skladu s uvjetima i postupkom utvrđenim u ovom članku.

Prije nego što država članica ponovno uvede graničnu kontrolu na svim unutarnjim granicama ili na nekim njihovim dijelovima prema ovom stavku, dužna je o tome obavijestiti ostale države članice, Europski parlament i Komisiju.

3. U slučaju da neka država članica ne provodi preporuku iz stavka 2, ta država članica mora bez odgode obavijestiti Komisiju pismenim putem o svojim razlozima.

U takvom slučaju Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću ocjenjujući razloge koje je navela dotična država članica i posljedice za zaštitu zajedničkih interesa u području bez kontrole unutarnjih granica.

4. Iz valjano utemeljenih hitnih razloga, u vezi sa situacijama gdje okolnosti koje uzrokuju potrebu za produljivanjem kontrole na unutarnjim granicama u skladu sa stavkom 2. postanu poznate manje od 10 dana prije kraja prethodnog razdoblja ponovnog uvođenja, Komisija može odmah primjenjivim provedbenim aktima u skladu s postupkom navedenim u članku 33.a stavku 3. donijeti sve potrebne preporuke. Unutar 14 dana od donošenja tih preporuka, Komisija podnosi Vijeću prijedlog preporuke u skladu sa stavkom 2.

5. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mjere koje država članica može donijeti u slučaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti prema člancima 23., 24. i 25.

Članak 26.a

Kriteriji za privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na unutarnjim granicama kada iznimne okolnosti ugrožavaju sveukupno funkcioniranje područja bez kontrole unutarnjih granica

1. Ako Vijeće, kao krajnju mjeru, u skladu s člankom 26. stavkom 2. preporuči privremeno ponovno uvođenje granične kontrole na jednoj ili više unutarnjih granica ili na njihovim dijelovima, ono ocjenjuje opseg u kojem bi ta mjera mogla na odgovarajući način ukloniti prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti unutar područja bez kontrole unutarnjih granica te ocjenjuje proporcionalnost mjere u odnosu na tu prijetnju. Ta se ocjena temelji na detaljnim informacijama podnesenima od strane dotične države članice ili dotičnih država članica te od strane Komisije kao i na ostalim relevantnim informacijama uključujući one dobivene u skladu sa stavkom 2. ovog članka. Pri donošenju takve ocjene, posebno se uzima u obzir sljedeće:

(a) dostupnost mjera tehničke ili financijske potpore kojima bi se moglo pribjeći ili im se pribjelo na nacionalnoj razini ili razini Unije, ili na obje razine, uključujući pomoć tijela, ureda ili agencija Unije kao što su Agencija, Europski potporni ured za azil, osnovan Uredbom

(EU) br. 439/2010 Europskog parlamenta i Vijeća (*), ili Europski policijski ured (Europol), osnovan Odlukom Vijeća 2009/371/PUP (**), te opseg u kojem bi te mjere mogle na odgovarajući način ukloniti prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti unutar područja bez kontrole unutarnjih granica;

- (b) trenutačni i mogući budući učinak ozbiljnih nedostataka povezanih s kontrolom vanjskih granica koji su identificirani u okviru evaluacija provedenih na temelju Uredbe (EU) br. 1053/2013 i opseg u kojem ti ozbiljni nedostaci predstavljaju ozbiljne prijetnje javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti unutar područja bez kontrole unutarnjih granica;
- (c) mogući utjecaj ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama na slobodno kretanje osoba unutar područja bez kontrole unutarnjih granica.

2. Prije donošenja prijedloga preporuke Vijeća, u skladu s člankom 26. stavkom 2., Komisija može:

- (a) zatražiti da joj države članice, Agencija, Europol ili druga tijela uredi ili agencije Unije dostave dodatne informacije,
- (b) provoditi posjete na licu mjesta, uz podršku stručnjaka iz država članica te podršku Agencije, Europa ili bilo kojih drugih relevantnih tijela, ureda ili agencija Unije, s ciljem dobivanja ili provjere informacija relevantnih za tu preporuku.

Članak 27.

Obavješćivanje Europskog parlamenta i Vijeća

Komisija i dotična država članica odnosno dotične države članice dužne su što je prije moguće obavijestiti Europski parlament i Vijeće o razlozima koji bi mogli pokrenuti primjenu članka 19.a i od 23. do 26.a.

(*) SL L 132, 29.5.2010., str. 11.

(**) SL L 121, 15.5.2009., str. 37.”;

(3) Članci 29. i 30. zamjenjuju se sljedećim:

„Članak 29.

Izvješće o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama

Unutar četiri tjedna od uklanjanja granične kontrole na unutarnjim granicama, država članica koja je provodila graničnu kontrolu na unutarnjim granicama Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji podnosi izvješće o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama, posebice navodeći početnu ocjenu i ispunjavanje kriterija iz članka 23.a, 25. i 26.a, provođenje provjera, praktičnu suradnju sa susjednim državama članicama, posljedični učinak na slobodno kretanje osoba, učinkovitost ponovnog uvođenja granične kontrole na unutarnjim granicama, uključujući naknadnu ocjenu proporcionalnosti ponovnog uvođenja granične kontrole.

Komisija može izdati mišljenje o toj naknadnoj ocjeni privremenog ponovnog uvođenja granične kontrole na jednoj ili više unutarnjih granica ili njihovih dijelova.

Komisija Europskom parlamentu i Vijeću najmanje jednom godišnje podnosi izvješće o funkcioniranju područja bez kontrole unutarnjih granica. To izvješće uključuje popis svih odluka o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama koje su donesene tijekom relevantne godine.

Članak 30.

Obavješćivanje javnosti

Komisija i dotična država članica na usklađen način obavješćuju javnost o odluci o ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama te posebice ukazuju na datum početka i datum završetka te mjere, osim ako postoje bitni sigurnosni razlozi da se tako ne postupi.”;

(4) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 33.a

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (*).

2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011. Ako odbor ne izda mišljenje, Komisija ne usvaja nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011, u vezi s njezinim člankom 5.

(*) SL L 55, 28.2.2011., str. 13.”;

(5) Umeće se sljedeći članak:

„Članak 37.a

Mehanizam evaluacije

1. U skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i Ugovorom o Europskoj uniji i ne dovodeći u pitanje njihove odredbe o postupcima zbog povrede, provedba ove Uredbe od strane svake države članice ocjenjuje se pomoću mehanizma evaluacije.

2. Pravila o mehanizmu evaluacije navedena su u Uredbi (EU) br. 1053/2013. U skladu s tim mehanizmom evaluacije, države članice i Komisija zajednički provode redovite, objektivne i nepristrane evaluacije kako bi provjerili ispravnu primjenu ove Uredbe, a Komisija koordinira evaluacije u bliskoj suradnji s državama članicama. U okviru tog mehanizma, svaka se država članica evaluira najmanje jednom u pet godina od strane malog tima koji se sastoji od predstavnika Komisije i stručnjaka koje su imenovala države članice.

Evaluacije se mogu sastojati od najavljenih ili nenajavljenih posjeta na licu mjesta vanjskih ili unutarnjih granica.

U skladu s tim mehanizmom evaluacije, Komisija je odgovorna za donošenje višegodišnjih i godišnjih programa evaluacije te izvješća o evaluaciji.

3. U slučaju mogućih nedostataka, dotičnim državama članicama mogu se uputiti preporuke za korektivne mjere.

Ako se u izvješću o evaluaciji koje je donijela Komisija u skladu s člankom 14. Uredbe (EU) br. 1053/2013 utvrde ozbiljni nedostaci u provođenju granične kontrole na vanjskim granicama, primjenjuju se članci 19.a i 26. ove Uredbe.

4. Europski parlament i Vijeće moraju biti obaviješteni o svim fazama evaluacije i moraju im se poslati svi relevantni dokumenti, u skladu s pravilima o povjerljivim dokumentima.

5. Europski parlament mora biti odmah i u potpunosti obaviješten o svakom prijedlogu za izmjenu ili zamjenu pravila utvrđenih u Uredbi (EU) br. 1053/2013.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
V. LEŠKEVIČIUS

Izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije

Europski parlament, Vijeće i Komisija pozdravljaju donošenje Uredbe o izmjeni Zakonika o schengenskim granicama s ciljem određivanja zajedničkih pravila o privremenom ponovnom uvođenju granične kontrole na unutarnjim granicama u iznimnim okolnostima i Uredbe o uspostavi mehanizma ocjenjivanja i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine. Vjeruju da ovi novi mehanizmi primjereno rješavaju poziv Europskog vijeća iz njihovih zaključaka od 24. lipnja 2011. za jačanjem suradnje i uzajamnog povjerenja između država članica schengenskog područja te za djelotvornim i pouzdanim sustavom praćenja i ocjenjivanja kako bi se osigurala provedba zajedničkih pravila i jačanje, prilagodba i proširenje kriterija na temelju pravne stečevine EU-a, podsjećajući da se vanjskim granicama Europe mora upravljati djelotvorno i dosljedno, na temelju zajedničke odgovornosti, solidarnosti i praktične suradnje.

Izjavljuju da će ova izmjena Zakonika o schengenskim granicama osnažiti koordinaciju i suradnju na razini Unije, s jedne strane, predviđanjem kriterija za svako ponovno uvođenje granične kontrole od strane država članica te, s druge strane, mehanizam EU-a za odgovor na istinski kritične situacije u kojima se ugrožava cjelokupno funkcioniranje područja bez kontrola na unutarnjim granicama.

Ističu da je ovaj novi sustav ocjenjivanja mehanizam EU-a te da će obuhvatiti sve aspekte schengenske pravne stečevine i uključivati stručnjake iz država članica, Komisije i nadležnih agencija EU-a.

Svjesni su da se svi budući prijedlozi Komisije za izmjenu ovog sustava ocjenjivanja podnosi na razmatranje Europskom parlamentu, kako bi se njegovo mišljenje uzelo u obzir u najvećoj mogućoj mjeri prije donošenja konačnog teksta.
